

λεπίδι

λεπίδι, το, ουσ. [<μτγν. λεπίδιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. λεπίς], το λεπίδι· κοφτερό μαχαίρι: «τράβηξε το λεπίδι του και τον πήρε στο κυνήγι»·

- *έπεσε λεπίδι*, επιβλήθηκαν αυστηρές τιμωρίες ή μαζικές απολύσεις: «μόλις ανέλαβε η καινούρια κυβέρνηση, έπεσε λεπίδι στο δημοσιοϋπαλληλικό κλάδο». Συνήθως, για μεγαλύτερη έμφαση, μετά το ρ. της φρ. ακολουθεί η λ. *άγριο*·

- *τον πέρασε από λεπίδι*, τον έσφαξε: «του την έστησε ένα βράδυ σ' ένα στενό και τον πέρασε από λεπίδι»·

- *τους πέρασαν από λεπίδι*, δηλώνει ομαδική σφαγή: «όλους τους αιχμαλώτους τους πέρασαν από λεπίδι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας